

John Forbes Kerry og eliten

Når John Forbes Kerry nå er valgt som demokratenes presidentkandidat og kanskje blir landets neste president er det mange, også amerikanere, som spør seg hvem mannen egentlig er. Et viktigere spørsmål er hvem og hva som står bak ham, hvem han representerer.

Om Kerry har personlige kvaliteter som rangerer ham foran rivalen, er Bush's og Kerry's ideologiske og politiske plattform til forveksling lik.

De stammer fra et miljø nokså ukjent for utenverden, og for amerikanere flest. Begge studerte ved Yale-universitetet. Der ble begge medlemmer av en eksklusiv klan av studenter: "Dødens Brorskap, eller "The Order of Skull and Bones" I sin selvbiografi ofrer George W. Bush én linje om organisasjonen: ... "Jeg ble medlem av The Order of Skull & Bones", og den er så hemmelig at jeg ikke kan si noe mer."

Hver vår siden 1833 er 15 seniorstudenter ved Yale-universitetet plukket ut som kandidater til "The Order of Skull & Bones. Gjennom vel 170 år har de dannet et brorskap, utilgjengelig for andre. Gjennom denne historiske epoken har de vært virksomme i et politisk og ofte familiært fellesskap på toppen av samfunnet, bundet av en ubrytelig, hemmelig ed.

Fra denne gruppen stammer regjeringsmedlemmer, kongressrepresentanter, dommere, høyere offiserer, og ikke minst finansfolk.

Noen kjenner "The Bones" som avdeling 322 av et gammelt prøyssisk hemmelig samfunn, brakt til USA av William Huntington Russell, senere general, og startet i fellesskap med Alphonso Taft, senere krigsminister.. Sistnevnte ble far til William Howard Taft, den eneste person som har bekledd både posten som president i USA og sjef for USAs høyesterett. (Chief Justice).

Huntington Russell hadde studert under Friedrich Hegel ved Berlin-universitetet. Hegels idealistiske idéer, hvor staten hadde absolutt rett overfor enkeltindividet, sto sterkt i Tyskland. Både fascismen og kommunismen har sine røtter i Hegels lære. Dødningshodet, symbolet for "The Order" ble, som vi vet, våpenmerket for Hitlers fryktede SS-tropper under den 2. verdenskrig.

Den praktiske betydningen av denne eliten kan til en viss grad kanskje avleses av at tre av deres medlemmer ble presidenter. Ifall Kerry overtar embedet, blir han den 4. amerikanske president med bakgrunn i denne lukkede kretsen.

Bush og Kerry er medlemmer av en annen, mektig organisasjon, Council on Foreign Relations (CFR), drivhjulet bak globaliseringsprosessen.

Det er en utbredt oppfatning at FN ble dannet etter den 2. verdenskrig, som et resultat av erfaringene fra krigens redsler. Idéen var utklekket før, av Council on Foreign Relations. Navnet United Nations ble brukt alt i 1942.

Da FNs konstitusjon ble utformet i San Francisco i 1945 var et stort flertall av USAs delegater CFR-medlemmer. IMF's og Verdensbankens opphav er fra CFR. (Hvor disse institusjonene har herjet med u-landene!)

CFR kontrollerer vanligvis begge de amerikanske presidenter. De samme folkene har gått inn og ut av de to partienes administrasjoner: Brødrene McCloy og brødrene Dulles, Christian Herter, Chester Bowles, William Bundy, Charles Bohlen, Dean Acheson, Paul Nitze, Henry Kissinger og Zbigniew Brzezinski. Alle var (er) medlemmer av CFR. Få er kallet.

Kennedy hadde 82 åpne poster i State Department som skulle besettes. På listen over kandidater som han fikk, fantes 63 navn fra CFR-hierarkiet. I Richard Nixons administrasjon var 110 av de viktigste stillingene besatt av medlemmer CFR. I juli 1978 arbeidet 318 CFR-medlemmer i regjeringens tjeneste, som departementsjefer, statssekretærer, rådgivere, ambassadører etc. CFR har hatt nærmest total styring av amerikansk utenriks- og forsvarspolitik.

I 1976 sto CFR bak nomineringen av Jimmy Carter som presidentkandidat. Sju måneder før demokratenes nominasjonsmøte, hadde han bare fire prosent av demokratene bak seg. Så å si over natten ble han selve Kandidaten. Da Konventet trådte sammen hadde han dukket opp på frontsidene av Times tre ganger og Newsweek to ganger. Tegneren som laget frontsidene fikk beskjed om å lage Carter så like John F. Kennedy som mulig.

I en tale i Boston før valget, uttalte Carter: "folk i dette landet vet av bitter erfaring at vi kan ikke få forandringer bare ved å skifte rundt på den samme gruppen av insidere. Insiderne har hatt sin sjangse, og har ikke levert varene."

Forunderlig nok meldte innsiderne seg likevel etter valget. Over 70 personer fra CFR ble gitt sentrale poster.

I 1972 ble David Rockefeller ble valgt til formann for Council on Foreign Relations, etter at han gled inn som medlem allerede i 1947. Ved den anledning skrev spaltisten Joseph Kraft om CFR: *"En privat organisasjon som flertallet av amerikanere aldri har hørt om. Den har vært sentral i regjeringsavgjørelser, har dannet grunnlaget for enda flere, og har tjent som rekrutteringsarsenal for byråkratiet på toppplan"*.

Admiral Chester Ward, tidligere generaladvokat innen Marinen, var medlem av CFR i 20 år. Her er hans karakteristikk av CFR: *"Straks de toneangivende medlemmer av CFR har avgjort at USAs regjering skulle adoptere en bestemt politikk, bli rCFRs store forskningsressurser aktivisert for å utvikle argumenter, intellektuelt og emosjonelt, for å understøtte den nye politikken og til samtidig å forvirre og diskreditere, intellektuelt og politisk, enhver opposisjon"*.

Men selvsagt har andre, mektige spillere et ord med i laget. *"Sannheten er som du og jeg vet, at et finanselement i de store sentra har eid regjeringen helt siden Andrew Jacksons tid"* (Franklin D. Roosevelt, *Personlige brev. NY. Duell, Sloan and Pearce, 1950. s. 373*)

Kanskje har George W. Bush gjort sin del av jobben. Uansett er USAs innen- og utenrikspolitiske kursen lagt. Skulle det bli et skifte kan stil, holdninger og virkemidler bli annerledes. Det er også alt.

Per-Aslak Ertresvåg